अर्धिक Adj. = आर्धिक = अर्धसौरिन् Vishṇus. 57,16.

अर्बुद 4) n. *Rippenknorpel* Vishṇus. 96,76. वक्षसि संध्यस्थीन्यर्बुदान्युभयतो दश दश Comm.

अर्यमन् 4) Çiç. 2,39.

1. अलक्षण auch *kein Kennzeichen* Vâgrakkh. 29,17.

अलक्षणसंपद् f. *kein Vollauf von Kennzeichen* Vâgrakkh. 22,3. 5. 40,15.

अलघीयस् Adj. *nicht unbedeutend, gross, gewaltig* Çiç. 2,58.

अलंकृतिशास्त्र n. *ein Lehrbuch des Stils* Kâtyâs. 17.

अलज्जाकर Adj. *keine Schande bringend* Spr. 5911.

अलत्तराम् Adv. *in hohem Grade* Kumâras. 14, 16. 15,28. Mit einem Infin. *bedeutend besser* Çiç. 2,106.

अलब्धपद Adj. *keine Stelle gefunden habend in* (Loc.), so v. a. *keinen Eindruck gemacht habend auf* Ragh. 8,90.

अलोक्यता, so zu accentuiren.

अलोष्टक Adj. (f. आ) *frei von Erdklössen.*

अलोष्ठक Adj. v. l. für अलोष्टक.

अलोह Adj. *nicht von Eisen* MBh. 1,145,22.

अल्पकालिक Adj. *eine kurze Zeit lang stattfindend* Comm. zu Âpast. Çr. 8,1,1.

अल्पनिचय Adj. *einen kleinen Vorrath habend* R. Gorr. 1,6,7.

अल्पनिदान Adj. *aus einer geringfügigen Ursache entspringend* Suçr. 2,443,4.

अल्पपरिकर Adj. *wenige Dienerschaft habend, weniger D. als* (Abl.) *h.*

अल्पफल Adj. (f. आ) *wenig ergiebig* Mân. Gṛhj. 2,14.

अल्पविज्ञान Adj. *von geringer Einsicht* MBh. 3, 29,34.

अवकलन n. *das Ausbrennen mit* Kuça-*Gras* Baudh. 1,6,11,1.

अवचितपूर्व Adj. Çâk. (Pisch.) 116 falsche Lesart für रचितपूर्व.

अवण्ड Adj. (f. आ) *nicht ungeschwänzt* (Kuh).

अवदानीय als n. *Schnitzel von Fleisch.*

अवनती Adv. mit भू *sich verneigen* R. 7,23,1,60.

अवनेक्तर् Nom. ag. *Wäscher* in पादावनेक्तर्.

अवमार्ग्न, so zu lesen st. अवमार्ग्न.

अवर 1) e) als m. so v. a. *Vorfahr.*

2. अवरोधन 4) lies Sg. statt n. — 5) *Erlangung, Erreichung* Kaush. Up. 2,3. — Als Adj. (f. ई) *Jmd Etwas verschaffend* ebend.

अवरोपण, vgl. धात्ववरोपण.

अवशर्धयितर् Nom. ag. *auf Jmd farzend* Vishṇus. 5,22.

अवसक्थिका bedeutet *das Sitzen mit untergeschlagenen Beinen.* °का कर् *sich in der Weise hinsetzen.*

1. अवसान n. auch *Bauplatz* Mân. Gṛhj. 2,11.

अवस्तुपतित Adj. *nicht körperlich geworden* Vâgrakkh. 32,18. 19.

अवस्रंसन n. *das Herabfallen* Dhâtup. 18,16.

1. अवात, der Udâtta zu tilgen.

अवात्सल्य n. *Mangel an Mutterliebe* Suçr. 1, 372,10.

अवान्तरदीक्षा f. *Zwischenweihe* Âpast. Çr. 15,20, 1. Mân. Çr. 4,7.

अविकार्य Adj. *unwandelbar, unveränderlich.*

अविक्लिन्नाक्ष Adj. *keine triefenden Augen habend* Âpast. Çr. 5,10,10.

अविगान n. *Uebereinstimmung* Deçîn. 2,28.

अवितृप्त Adj. (Nachtr. 2), Nom. abstr. °ता f. Kir. 2,29.

अविधिपूर्वकम् Adv. *nicht wie es sich gebührt* Bhag. 9,23. 16,17.

अविधृत Adj. *unaufgehalten, unaufhaltsam* MBh. 1,1,250.

अविपद्यत् Adj. *nicht zu Nichte werdend, — sterbend* Bhâg. P. 6,1,8.

अविवेकम् (! Âpast. Çr. 1,7,10) und अविवेचम् (Âçv. Çr. 2,6,7) Absol. *ohne durch Schütteln und Blasen zu sondern.*

अविशोधन n. *das Unentschiedenbleiben* Vishṇus. 11,9.

अविश्रान्त Adj. auch *wo man nicht ausruhen kann* MBh. 12,329,34.

अवीरहत्य n. *kein Männermord* Âpast. Çr. 5, 27,1.

अवृध, so zu accentuiren.

अवृष्टिकाम Adj. *keinen Regen wünschend* Âpast. Çr. 7,11,7.

3. अव्यय 1) a) Nom. abstr. °ता f. Comm. zu Jogas. 1,25.

2. अव्यवहार Adj. *wofür es keinen Ausdruck giebt* Vâgrakkh. 45,6.

अव्यवहितता f. *Ununterbrochenheit.* Instr. *ununterbrochen* Vṛshabh. 79.

अव्युष्टि, lies *das Nichthellwerden.*

अव्यूह 3) *kein Complex* Vâgrakkh. 27,3. 38,8.

अव्रात्य n. *Vernachlässigung der Gelübde* Vishṇus. 48,22.

अशक्तभर्तृका Adj. f. *einen schwachen Mann habend* Vishṇus. 5,18.

2. अशन, so zu accentuiren.

अशा f. *das Essen* in मांसाशा.

अशाखाग्र Adj. *nicht auf einem Zweige gewachsen* Âpast. Çr. 7,1,17.

अशिशिररश्मि m. *die Sonne* Kir. 5,31.

अशिश्नितु (Conj.) Adj. *der sich nicht anklammern mag* AV. 20,134,6.

अशीतिसाहस्र Adj. (f. आ) 1) Sg. *aus 80000 bestehend* R. 5,38,23. — 2) Pl. *80000* R. 5,56,118.

अशेषस् (!), so zu betonen.

अशोफयुत Adj. *ohne Geschwülste, — Geschwüre* Suçr. 2,312,13.

अश्मि, so zu accentuiren.

अश्रीवी f. = अस्रीवी (Nachtr. 1) Maitr. S. 1, 11,10.

अश्रुनेत्र Adj. *Thränen in den Augen habend* MBh. 8,94,24.

अश्वपूर्ण Adj. (f. आ) vielleicht fehlerhaft für °पूर्व Einschiebung nach ṚV. 5,87 (Vers 3) = Mân. Gṛhj. 2,13.

2. अश्वपृष्ठ, Anderes vermuthet R. Pischel in Z. d. d. m. G. 35,711. fgg. Das Wort ist aber nicht auf den Stein, sondern auf Vâju zu beziehen.

अश्वप्रथम Adj. *mit dem Rosse — oder den Rossen voran* Mân. Çr. 1,5,4.

अश्ववृन्दिन् Adj. *mit Reiterei versehen* MBh. 5, 164,2.

अश्वसनि, so zu accentuiren.

अश्वस्तोमीय Adj. als Bez. eines Homa Âpast. Çr. 20,12. 21.

अश्वानन m. Pl. *ein best. mythisches Volk* Pr. P. 118.

अश्वानृत n. *eine in Bezug auf ein Pferd ausgesprochene Unwahrheit* M. 8,98.

अष्टाशीतिसहस्र Adj. Pl. *88000* Jâgñ. 3,186.

2. अस् mit अधि 1) *werfen auf, in.* अग्नौ *in das Feuer* Mân. Çr. 1,3,4. 7,1. — Mit अन्वधि *hernach werfen auf, in* Mân. Çr. 1,1,2. — Mit प्रतिनिस् *zurückwerfen* Âpast. Çr. 3,10,4.

असु (Nachtr. 1) Çiç. 1,69.

असंयच्छत् Adj. *nicht zügelnd, — in der Gewalt habend* MBh. 12,91,42.

असंरक्त Adj. *keine Liebe empfindend* Hariv. 11264. v. l. असंसक्त.

असंवत्सरभृत, so zu accentuiren.

असंविज्ञान Adj. *unverständlich* Mahâvîrak. 33,3.

असंविक्षित Adj. *wofür man nicht die gehörige Sorge getragen hat* MBh. 12,130,4.

असंव्यवहितम् Adv. *unmittelbar* Bhâg. P. 5,6,6.

असंसक्त auch *nicht mit dem Herzen an Jmd*